

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 744/2019
18.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и једног кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Маслеше, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К.1079/2018 од 06.12.2018.године и Вишег суда у Новом Саду КЖ1 22/19 од 12.02.2019.године, у седници већа одржаној дана 18.09.2019.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Маслеше, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду К.1079/2018 од 06.12.2018.године и Вишег суда у Новом Саду КЖ1 22/19 од 12.02.2019.године у погледу правне квалификације дела, тако што Врховни касациони суд противправне радње окривљеног АА ближе описане у изреци првостепене пресуде, за које је правноснажно оглашен кривим, правно квалификује као једно кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и за то кривично дело га, применом одредби чланова 4, 42, 45, 54. и 63. Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.06.2018.године па надаље, као и време проведено на извршењу мере безбедности обавезно лечење наркомана и издржавању казне затвора.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К.1079/2018 од 06.12.2018.године окривљени АА је оглашен кривим због извршења два кривична дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ (извршена на штету полицијских службеника ББ и ВВ) и једног кривичног

дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ (извршено на штету полицијског службеника ГГ), па су му за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то за два кривична дела из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ казне затвора у трајању од по 1 године, а за кривично дело из члана 323. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 10 месеци и затим је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.06.2018.године када је лишен слободе па надаље.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности обавезно лечење наркомана у трајању од најмање 1 године која ће се извршавати у Заводу за извршење кривичних санкција или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и има трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од трајања изречене казне затвора. Одређено је да трошкови кривичног поступка, који се односе на трошкове судско-медицинског и неуропсихијатријског вештачења, трошкове спровођења окривљеног из Окружног затвора у Новом Саду и трошкове одбране по службеној дужности окривљеног, падају на терет буџетских средстава, док је окривљени ослобођен од плаћања паушала.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду КЖ1 22/19 од 12.02.2019.године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Маслеше, па је потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду К.1079/2018 од 06.12.2018.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Жарко Маслеша, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреда одредаба члана 68. став 1. тачка 10) и члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине у целости првостепену и другостепену одлуку и предмет врати на поновно одлучивање Основном суду у Новом Саду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано се у поднетом захтеву браниоца окривљеног АА указује да је доношењем побийаних правноснажних пресуда повређен кривични закон на штету окривљеног, односно да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе погрешно примењен закон, обзиром да је

суд противправне радње окривљеног АА ближе описане у изреци правноснажне пресуде погрешно правно квалификувао као два кривична дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ на штету полицијских службеника ББ и ВВ и једно кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ на штету полицијског службеника ГГ, јер се у конкретном случају ради о привидном идеалном стицају, тако да окривљени може одговорати само за једно кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ. Изнетим наводима захтева се, по налажењу овога суда, правноснажне пресуде суштински побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Основни облик кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 72/2009 од 03.09.2009.године, са ступањем на снагу 11.09.2009.године), који је био на снази у време извршења кривичног дела и у време доношења побијаних правноснажних пресуда, чини лице које нападне или прети да ће напасти службено лице у вршењу службене дужности. Ставом 2. истог члана је прописан тежи облик овог кривичног дела - ако је при извршењу дела из става 1. овог члана службеном лицу нанесена лака телесна повреда или је прећено употребом оружја.

Кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. КЗ сврстано је у групу кривичних дела против државних органа (глава двадесет девета). Сврставање кривичних дела против државних органа у засебну главу Кривичног законика учињено је пре свега, јер иста чине засебну целину и доста се разликују од кривичних дела против јавног реда и мира, а још више од кривичних дела против правног саобраћаја. Објекат заштите код ових кривичних дела, самим тим и кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. КЗ, јесте правилно и редовно функционисање државних органа и обављање одређених послова из њиховог делокруга рада и то пре свега органа управе. Како државни органи своју функцију обављају преко лица која имају својство службеног лица и која обављају службене радње из делокруга тих органа, као пасивни субјекти ових кривичних дела се појављују службена лица.

Полазећи од тога да је заштитни објекат кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. КЗ-државни орган, односно несметано функционисање истог које се огледа и у обављању службених радњи од стране за то овлашћених лица, те имајући при томе у виду чињенични опис противправних радњи извршених од стране окривљеног АА, дат у измењеном оптужном акту јавног тужиоца и у изреци побијане правноснажне пресуде, то, по налажењу Врховног касационог суда, правилном применом кривичног закона, противправне радње извршене од стране окривљеног представљају једно кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ, с обзиром да се у истима стичу сва битна законска обележја предметног кривичног дела, како објективна која се односе на саму

радњу извршења, тако и субјективна која се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног.

Наиме, према чињеничном опису кривичног дела, датом у измењеном оптужном акту ОЈТ у Новом Саду и утврђеном у изреци побијане првостепене пресуде, окривљени АА је у исто време (дана 26.06.2018.године, око 12,00 часова) и на истом месту (у ..., у улици ..., у кругу Клиничког центра ...), а након што су му пришли оштећени полицијски службеници Полицијске управе у ..., Одељења криминалистичке полиције, Групе за сузбијање имовинских деликата ГГ, АА и ББ, који су вршили службену дужност радећи на откривању учиниоца кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) КЗ и легитимисали се као полицијски службеници, дакле у истој прилици, напао и претио да ће напасти службена лица у вршењу службене дужности, на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде, а што је представљало напад и претњу нападом у односу на сва три оштећена службена лица истовремено, при чему су од удараца окривљеног, односно његовог уједа, оштећени полицијски службеници ББ и ВВ задобили лаке телесне повреде.

Из наведеног чињеничног описа кривичног дела произилази да је окривљени истом приликом, у исто време и на истом месту, дакле у оквиру једног догађаја, предузео једну радњу извршења и то тако што је применом јединствено предузетог напада и упућених претњи нападом према три службена лица у вршењу службене дужности, (при чему је двојици службених лица нанео лаке телесне повреде), а што је све било обухваћено јединственим умишљајем окривљеног, остварио бића три кривична дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. КЗ, али се, и поред тога, по налажењу Врховног касационог суда, има сматрати да је учињено само једно кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. КЗ, обзиром да у конкретном случају постоји привидни идеални стицај по начелу консумпције, а у ком случају се узима да постоји само једно кривично дело и то оно које је претежније по испољеним обележјима, а у овом случају то је тежи облик кривичног дела из става 2. члана 323. КЗ, који у себи конзумира основни облик из става 1. наведеног члана.

Следствено наведеном, по налажењу Врховног касационог суда, првостепени суд је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе применио закон који се не може применити, те је правно квалификујући противправне радње окривљеног АА, које су му стављене на терет оптужним актом јавног тужиоца, као два кривична дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ на штету полицијских службеника ББ и ВВ и једно кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ на штету полицијског службеника ГГ и оглашавајући окривљеног кривим за иста, уместо за једно кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на штету окривљеног, а коју повреду није отклонио другостепени суд доносећи побијану

другостепену одлуку у поступку по жалбама на првостепену пресуду, иако је на повреду кривичног закона у својој жалби указивао бранилац окривљеног.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА -адвоката Жарка Маслеше, те је отклонио напред наведену повреду кривичног закона преиначењем побијаних правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К.1079/2018 од 06.12.2018.године и Вишег суда у Новом Саду КЖ1 22/19 од 12.02.2019.године у погледу правне квалификације дела, тако што је противправне радње окривљеног АА ближе описане у изреци првостепене пресуде, за које је правноснажно оглашен кривим, по правилној примени закона правно квалификовао као једно кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ, не разматрајући при томе повреду одредаба члана 68. став 1. тачка 10) и члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП везано за извођење и оцену доказа одбране - здравственог картона окривљеног прибављеног од Окружног затвора у Новом Саду, а на које повреду се у захтеву браниоца окривљеног такође указује, јер исте не представљају дозвољене законске разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Надаље, полазећи од овако измењене правне квалификације дела, Врховни касациони суд је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.06.2018.године па надаље, као и време проведено на извршењу мере безбедности обавезно лечење наркомана и издржавању казне затвора, налазећи да је овако одмерена казна затвора сразмерна објективној тежини извршеног кривичног дела, те олакшавајућим и отежавајућим околностима које су у смислу члана 54. КЗ утврђене на страни окривљеног у редовном поступку, степену кривице окривљеног и јачини угрожавања заштићеног добра, као и да је изречена кривична санкција нужна и довољна да се њоме оствари општа сврха изрицања кривичне санкције из члана 4. КЗ и сврха кажњавања из члана 42. КЗ и то како у односу на самог окривљеног, тако и на плану генералне превенције.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**